

Tættar vóru hvalspýggjurnar á Havnarvág í seinastu viku. Mynd: Kalmar

Hvalspýggja

—Summi ár er meir til av henni við land enn onnur, men nakað tekin um dálking haldi eg tað ikki vera, sigur ein fiskifrøðingur frá Fiskirannsóknarstovuni.

Seinastu dagarnar hevur verið ørgrynnar av hvalspýggju at síggja við bryggjurnar í Havnini. Fólk hava undrast, tí tilik ørgrynnar hevur næstan ikki verið sædd fyrr.

Vit spurdu á Fiskirannsóknarstovuni hvat orsøkin var. Vit tosaðu við Árna Nicolajsen, fiskifrøðing.

—Eg hava sjálvur ikki kannað so nógv hvalspýggju, men eg veit, at árinu kunnu vera ójovn. Við hvørt sæst meir inni við land enn aðrar tíðir, sigur hann.

STÓRSTA ÆTI SUM FINST

Hvalspýggja er størsta

plankton ella æti sum finst, men hon er næstan bert vatn, bert 2 prosent er fastur vevnaður.

—Í 1988 gjørdur vit kanningar við einum havrannsóknarskipið. Vit nýttu ein sjókaga og kannaðu frá 30 til 50 metrar dýpið, har var ørgrynnar. Hvalspýggja livir av plankton, sigur Árni Nicolajsen.

SVIMUR IKKI SJÁLV

Hvalspýggjan fylgir mest við streyminum. Hon kann næstan ikki svimja sjálv. Tá hon rekur fram við landið er tað serliga tey salti, sum koma frá sjóvarmálanum,

sum hon livur av, sigur Árni Nicolajsen, fiskifrøðingur.

—Vit hava sæð, eitt nú í Barentshavinum, tá lítill fœði hevur verið í sjónum, hvalspýggja í toskamagunum, sigur hann.

jústinus

Pinochet, Pol Pot ella Ceauscescu

Nybofólkið havi eg havt rættuliga høgt í metum sum reiðuligt hugsandi fólk við sunnum meiningum um hvussu tú skapar hitt rættvisasta og mest demokratiska samfelagið.

Møguliga arður frá fadri minum, men eisini váttað av egnum royndum.

Poul Nybo! Teg kann eg ikki virða eftir avdukan leygardagin av niðingslyndi.

Hvørt uppstillingarfundur Suðurstreymoyar Javnaðarfelags var eitt Ceauscescu, Pol Pot ella Pinochet kvett ella talan var um demokratiskt skrivligt val, kunnu hvorki tú ella eg uttala okkum um, tí hvørgin okkara var á fundi, og hvørgin okkara er limur í hesum felag.

Mær er sagt, at talan var um skrivliga atkvøðugreiðslu at velja 16 av 18 valevnum upp á lista.

Demokratisk framferð ella avtala imillum eitt ávíst tal av fundarlutakarum ella slik tilvildarlig samanseting av fundarfólkunum, at Kristian á Neystabø ikki var mettur nóg populur til at gerast meira enn nr. 17, viðkemur væl ikki Poul Nybo ella almenninginum.

Uppstillingarreglurnar eru greiðar og hildnar, er mær sagt.

Javnaðarklandur av Tvøroyri kann eg valla hava flutt norðurum, tí uppstilling min í Suðurstreymoyar valdømi varð júst greið sama dag aftan á virðiligar og álvarsligar fundir við 100-tals suðringar sama vikuskifti — (mong umboð úr hvørjari bygd í oynni).

Javnaðarklandur á Tvøroyri hevur ongantið forðað fyri sterkast móguliga uppstilling til lögtingsval í Suðuroy.

Heldur ikki hesaferð, sum tú sært í bløðunum. Ert tú so forvitin um innanfelagsviðurskipti okkara, kann eg vátta tær, at hesir 200 suðringar gövu hvør øðr-

um hond uppá, at javnaðarhugsjónin skal stuðlast so væl hesa ferð, at úrslitið ikki gerst lakari, men at vit heldur við hesari »leypan um borg« onga okkum triðja mannin í oynni.

Poul! Politiskt pinkulingagor havi eg altið slett av mær, eisini tá illvild, tú í mong ár hevur sýnt Javnaðarflokkinum. Havi mett hesa botna í undirlutakenslum og leysa lyndi tinum. Havi ti ongantið virt tær svar.

Men tá tú dregur familjuviðurskipti míni so í móru, at tú sammetir við tað mest negativa hugtakið, sum frammi er í tíðini, nevniliga Ceauscescunavnið, so má eg meta teg eitt óndsinnað menniskja at vera.

Tað skal ikki vera nøkur loyna, at eg kendi tað sárt og sum ein smeit, at Suðurstreymoyar Javnaðarfelag ikki hevði pláss fyri versoni minum.

Heldur ikki, at ein fortreyt mín fyrri uppstilling var, at eg ongan skúgvaði av listanum, sum metti seg gera nyttu har. Hesa fortreyt

kendi formansskapur felagsins, men eins lítið og eg stýrir hann skrivligari atkvøðugreiðslu, tá tað kemur so langt, at ikki nóg mikið er at tala seg til rættis, men neyðugt er at atkvøða.

Ceauscesustýrið var eyðkent av »nepotismu« — tað vil siga veitan av frammihjáagóða til familju — hetta kann væl skirast tað øvugta.

Men Ceauscescunavnið fær fólk at kenna vaml.

Dóttir mín má verða loyvt at velja sær pall, sum henni hóvar, at siga sína hugsan um samfelagsviðurskipti, eisini um tað skuldu verið viðurskipti í Føroya Javnaðarflokki, hon ikki samtykkir við.

So ert tú ongin óndsinnað menniskja, so hevur tú helst ligið í onkrari móruveit, og gloymt at gnýggja mórana nóg væl úr eygunum áðrenn tú sessaðist at framleiða slíkan »triðjars rangs journalistik«.

Atli P. Dam